

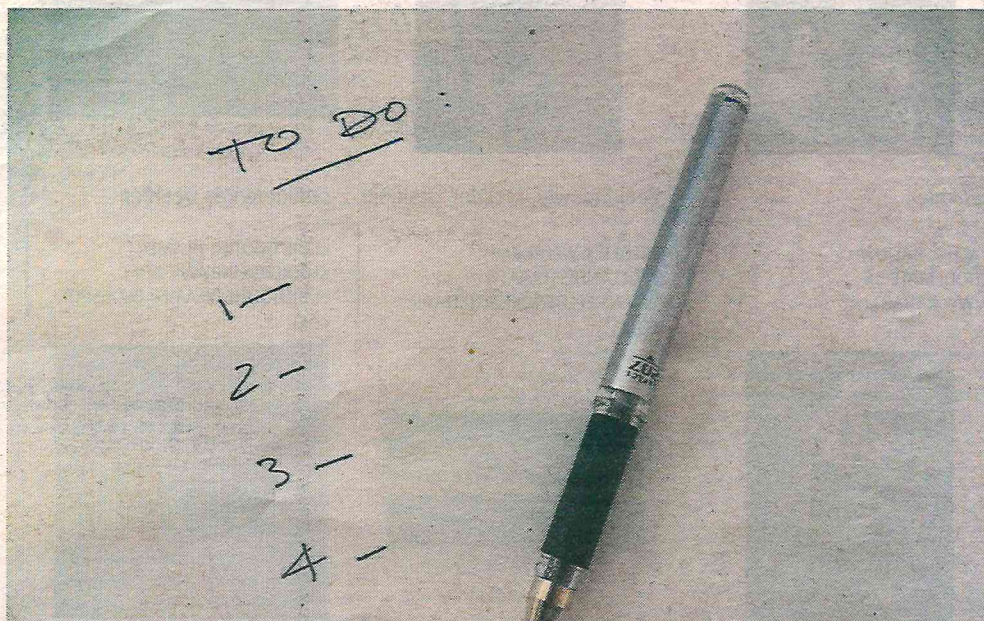
'Huh, wat bedoelt hij eigenlijk?'

Wist je dat Zwolle ruim 450 studenten met autisme telt? Deze studenten doen een mbo- of hbo-opleiding. Daisy is zo'n een mbo-scholiere met een vorm van autisme en ondanks haar 'beperking' woont zij toch op kamers. Ze woont niet zomaar op kamers, maar met begeleiding van Capito Wonen.

door Leroy Vugteveen

Daisy heeft PDD-NOS, een variant die zich bij haar vooral uit in onduidelijkheid. Zij kan andere, vooral onbekende, mensen vaak lastig inschatten. "Soms zeggen mensen mij iets en kan ik gewoon niet inschatten wat ze bedoelen. Op school vertelde een docent dat ik van hem naar huis mocht omdat ik mijn schoolwerk af had. Maar hij vertelde er ook bij dat het eigenlijk niet mocht vanwege de schoolregels. Op zo'n moment loop ik vast en weet ik niet wat de docent bedoelt."

Niet iedereen kan in een mooi huis van Capito Wonen wonen. Dit huis is speciaal voor mbo-studenten met autisme. Eerst is er een kennismaking en kijkt Capito of je geschikt bent. Vervolgens krijg je een intake. "Bij mijn intake moest ik al-

Structuur is in het leven van Daisy erg belangrijk. "Daarom heb ik een dagplanning waarop staat wanneer ik wat moet doen."

Foto Creative Commons

lerlei tabellen invullen, hier gaf ik aan wat ik zelfstandig kan. Eenzelfde soort lijst vul ik nu wekelijks in. Later bespreek ik deze met mijn begeleider."

STUDENTE DAISY WOONT IN HUIS VOOR MBO-STUDENTEN MET AUTISME

Capito Wonen helpt studenten als Daisy erg bij hun ontwikkeling. Iedere student is anders en de begeleiders streven ernaar om eruit te halen wat erin zit. Voornaamste doelstelling is hen vaardigheden aanleren die

helpen bij zelfstandig leren of wonen. Bij sommige studenten leidt het zelfs tot volledig zelfstandig wonen.

Structuur is in het leven van Daisy erg belangrijk. Vooral met vrije tijd weet zij zich geen raad. "Ik loop dan gewoon door het huis. Daarom heb ik een dagplanning waarop staat wanneer ik wat moet doen. Dit voorkomt dat ik mij verveel. Voor de klusjes in het huis, zoals dweilen, hebben wij ook roosters. Zo blijven we alle klusjes uitvoeren."

De frustraties en het onbegrip uit het dagelijks leven neemt Daisy vaak mee naar huis. Op het moment van

de frustratie of het onbegrip weet ze niet hoe ze moet reageren. "Op die momenten kan ik van binnen wel eens boos worden. Als ik thuis kom kan ik gelukkig met de begeleiding over mijn frustraties praten. Zij leren me hoe ik het van een andere kant kan bekijken, dat lukt steeds beter. Dit is heel belangrijk voor mij."

Daisy is in positieve zin veranderd. "Ik heb geleerd om meer in mezelf te geloven. In wat ik kan en in wat ik nog kan leren. Eerder wilde ik mijn kwaliteiten niet zien, maar nu ben ik alles positiever gaan bekijken en probeer dingen te accepteren."